

[Kjærulff-Schmidt.]

udvalget, og så må vi simpelt hen vurdere materialet, efterhånden som det foreligger. Så håber vi sandelig, at materialet bliver af en sådan kvalitet, at det kan danne grundlag for en velovervejede vurdering. Men vi frygter, at de regler, der nu skal strikkes sammen på ganske kort tid, bliver af lige så ringe eller af ringere kvalitet end dem, der blev gennemført i marts måned.

Specielt for parcelhusområdet mener vi fortsat, det er helt urimeligt, at forligspartierne har forestillet sig, at man kan knalde nogle ordentlige forhøjelser på lejeværdierne igennem; det kan langt de fleste parcelhusejere simpelt hen ikke klare med de vanskelige budgetter, de sidder med. Og de regler, der er foreslået på dette område, omfatter formentlig kun nogle ganske få hundrede eller ganske få tusinde parcelhusejere. Det er også noget, vi kan få undersøgt nærmere under udvalgsarbejdet.

Vi vil som sagt gerne være med til en positiv drøftelse, men vi frygter meget, at folketinget igen til oktober skal til at strikke videre på det boligforlig, som forligspartierne lykønskede hinanden med for 3 måneder siden, nu var der endelig skabt ro, nu var der endelig skabt nogle regler, der kunne få lov til at blive stående i en årrække, og nu var tingene endelig på plads. Vi frygter, at det bliver de heller ikke ved den lovgivning, der nu gennemføres i næste uge.

Ingomar Petersen (RV):

Det forbavser ikke at høre hr. Kjærulff-Schmidt stærkt kritisere. Det er altid en taknemlig opgave at kritisere og ikke i det daglige, saglige arbejde tage et medansvar og gå ind i vanskelige undersøgelser og forhandlinger.

Jeg vil nok sige, at hvis det var fremskridtspartiets boligpolitik, som havde været gennemført, så skal jeg garantere for, at vi havde set husleje-forhøjelser, som havde sagt sparto til dem, vi indtil nu har set.

Jeg synes også — og jeg beklager det dybt — at der snart ikke kan komme et medlem af fremskridtspartiet på denne tallerstol, uden at man mere eller mindre indirekte eller direkte skal kritisere vore udmærkede embedsmænd, uanset hvor vanskelige opgaver dette folketing sætter dem på, hvor lidt tid de har, hvor hurtigt disse

opgaver skal løses. Prøv at tænke på, hvad der i dette folketing bliver stillet af mere eller mindre velovervejede spørgsmål, som kræver en masse tid i administrationen, ved siden af at den skal undersøge og tilrettelægge lovgivningen. Man gør alt fra fremskridtspartiets side for at belaste denne administration, og jo mere man belaster den, jo mere kritiserer man den bagefter. Det er urimeligt. Det er ikke fair at gøre det.

Disse to lovforslag er jo tilvejebragt efter, må vi vel sige, lange forhandlinger mellem boligforligspartierne for at nå frem til en løsning af problemerne, således at vi kunne tage toppen af de værste huslejestigninger i starten og få løst problemet med den forudbetalte leje, et problem, som vi åbent må erkende at vi havde overset. Jeg tror ikke, man skal være bange for at erkende, at politikere også en gang imellem kan begå en fejl, det kan alle, ingen af os er fejlfri. Vi havde overset det problem, at det skulle betales samtidig med de første huslejestigninger, og der var ingen uenighed imellem os, naturligvis skulle vi have dette problem løst.

Vi skulle nå et resultat, og vi skulle være enige, og det kan demokratiske partier altid blive, når de sætter sig til et forhandlingsbord. Der må gives lidt her og dér. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at det ikke var nogen livret for det radikale venstre at skulle blande en meget lille del — jeg siger en meget lille del — af parcelhusområdet med ind i dette, fordi vi forudså, at det ville skabe administrative vanskeligheder. Men sådan er der så meget. Det var et ønske, og vi så det som et mål at få klaret problemet med de værste huslejestigninger for lejerner, og derfor accepterede vi det. Vi vil også loyalt gå ind for dette forlig, som de 5 partier nu har indgået.

Jeg synes, der er en anden ting, der er rigtig i dette lovforslag, og det er, at der er sat et beløb af, således at der er mulighed for over for landets befolkning i form af nogle forhåbentlig virkelig gode annoncer at gøre opmærksom på, hvad det egentlig er, der er vedtaget i dette folketing. Jeg er ikke sikker på, at der havde været så stærk en kritik af dette boligforlig, af disse husleje-forhøjelser, hvis vi havde haft de fornødne midler til en annoncekampagne, så både lejere og ejere havde været klar over, hvordan og